

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” împotriva Serviciului Vamal privind anularea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 15 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” s-a adresat în instanța de judecată împotriva Serviciului Vamal, solicitând recunoașterea ilegală a refuzului Serviciului Vamal nr. 28-11/13567 din 16.10.2014 și anularea integrală a deciziei Serviciului Vamal nr. 068/14 din 25.09.2014 privind aplicarea sancțiunii materiale față de Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” în mărime de 38.311,10 lei (100% din valoarea obiectului contravenției) ca fiind ilegală și neîntemeiată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 25.09.2014, de către șeful SEM Centru a SV a fost emisă decizia nr. 068/14 privind aplicarea sancțiunii materiale față de Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” cu amendă în mărime de 100% din valoarea obiectului contravențional, ceea ce constituie 38.311,1 lei pentru comiterea contravenției vamale prevăzute de art. 231 pct.4) Cod vamal.

Concretizează că cu decizia în cauză a făcut cunoștință la 25.09.2014 când a primit copia procesului-verbal.

Relatează că în termenul stabilit, la 29.09.2014 sub nr. a fost înregistrată contestația la Serviciul Vamal cu nr. 17694, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” își exprimă dezacordul cu decizia emisă, considerând-o ca fiind una ilegală și neîntemeiată.

Afirmă reclamantul că la 20.10.2014, prin răspunsul primit a fost informat de către pârât că decizia aplicată în privința sa, nu se modifică iar plângerea nu se satisface.

Consideră reclamantul, că prin emiterea actului administrativ nr. 068/14 din

25.09.2014 și refuzul anulării acestei decizii i s-a lezat dreptul și interesele legitime, prin urmare decizia emisă fiind una ilegală și neîntemeiată care urmează a fi anulată.

Invocă reclamantul că, la examinarea materialelor cauzei, colaboratorii vamali s-au limitat doar la examinarea superficială, fără să examineze complet, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii. Sancțiunea materială a fost aplicată pentru procurarea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal cu eludarea controlului vamal, fără să raporteze materialele administrate la norma legală.

Explică că, potrivit actului de achiziție a mărfurilor nr. AN 134803 din 11.03.2014, Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” urma să procure de la persoana fizică cet. Gumanuc Sergiu 6 scutere în sumă totală de 10.220,00 lei, pentru necesitățile companiei (pentru deplasări și livrări prin municipiul Chișinău) și nicidecum pentru comercializare.

Menționează că actul de achiziție a fost semnat la 11.03.2014, urmând ca peste câteva zile marfa să fie livrată. La 15.03.2014, în jurul orei 11.30 i s-a comunicat că marfa destinată pentru Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON”, inclusiv unitatea de transport care asigură transportarea au fost reținute de către colaboratorii vamali, care ulterior au emis decizia de sancționare nr.064/14 din 20.08.2014 în privința șoferului, stabilindu-i o amendă în mărime de 150 u.c, iar în privința corpurilor delictive fiind emisă decizia de restituire a acestora către Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” după perceperea obligațiilor vamale.

Consideră reclamantul, că în situația expusă este alogic și lipsit de rațiune imputarea Societății cu Răspundere Limitată „SOFTRON” acțiunea de procurare a mărfurilor introduse pe teritoriul vamal cu eludarea controlului vamal.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 iulie 2015, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 14 iulie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cerințelor înaintate.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 iulie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 15.03.2016 și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 15.03.2016 a fost expediată recurentului la data de 28.03.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 07.04.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „SOFTRON” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea